



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Organizația de Microfinanțare „Super Credit” Societate cu Răspundere
Limitată împotriva Liliei Portaresco,
(încasarea datoriei)

împotriva încheierii din 5 mai 2026 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2r-247/26

PIGD Nr. 2-16197447-01-2r-08072026)

Restituirea cererii de apel, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar instanța de apel a respins cererea de repunere în termenul legal de declarare a apelului, deoarece motivul repunerii este unul neîntemeiat.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Badan-Melnic)

Instanța de Apel: Curtea de Apel Centru (jud. D. Corlăteanu, E. Bolocan, R. Pascari)

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Lilia Portaresco, reprezentată de avocatul Igor Botea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 septembrie 2016, Organizația de Microfinanțare „Super Credit” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liliei Portaresco, solicitând încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 mai 2017, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Lilia Portaresco în beneficiul Organizației de Microfinanțare „Super Credit” SRL datoria rezultată din contractul de împrumut personal nr. 12425/01 din 11 noiembrie 2016, în sumă de 7 000 de lei, dobânda neachitată în sumă de 5 600 de lei, penalitatea în sumă de 4 500 de lei, precum și 537 de lei cu titlu de taxă de stat și 244 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

3. La 18 decembrie 2025, avocatul Igor Botea, în interesele Liliei Portaresco, a declarat apel împotriva hotărârii din 18 mai 2017 și a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea hotărârii și rejudecarea cauzei. În susținerea cererii de repunere în termen, a invocat că Lilia Portaresco nu a fost informată despre examinarea cauzei și nu a recepționat citații sau alte acte la adresa de domiciliu, iar în perioada respectivă se afla peste hotarele țării pentru tratament. A susținut că examinarea cauzei în lipsa acesteia a lipsit-o de posibilitatea de a-și prezenta poziția, de a formula obiecții și de a participa la dezbaterile judiciare.

4. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 5 mai 2026, cererea de repunere în termenul de declarare a apelului a fost respinsă, iar apelul a fost restituit ca fiind depus în afara termenului legal. Instanța de apel a reținut că, deși la materialele cauzei nu exista dovada recepționării de către Lilia Portaresco a copii dispozitivului hotărârii, la 10 noiembrie 2025 fusese încheiat contractul de asistență juridică, la 3 decembrie 2025 avocatul acesteia solicitase accesul la materialele cauzei, iar la 11 decembrie 2025 luase cunoștință de dosar. Instanța a considerat că termenul urma calculat din 10 noiembrie 2025 și că nu au fost prezentate probe pertinente și admisibile care să demonstreze existența unor motive obiective pentru omiterea termenului.

5. Împotriva încheierii din 5 mai 2026, Lilia Portaresco, prin avocatul Igor Botea, a declarat recurs, solicitând casarea acesteia, repunerea în termenul de declarare a apelului și trimiterea cauzei spre rejudecare la etapa primirii cererii de apel.

6. În susținerea recursului, recurenta a invocat că instanța de apel a stabilit eronat data de 10 noiembrie 2025 drept moment al cunoașterii hotărârii, întrucât simpla încheiere a contractului de asistență juridică nu echivalează cu cunoașterea efectivă a existenței și conținutului hotărârii. A arătat că avocatul a solicitat consultarea materialelor cauzei la 3 decembrie 2025 și a luat efectiv cunoștință de acestea la 11 decembrie 2025, astfel încât apelul depus la 18 decembrie 2025 ar fi fost exercitat în interiorul termenului de 30 de zile calculat de la momentul cunoașterii efective a hotărârii.

7. Recurenta a mai susținut că motivarea încheierii este contradictorie, deoarece instanța de apel a indicat, pe de o parte, că termenul de atac curge de la data pronunțării dispozitivului, iar, pe de altă parte, a calculat termenul de la 10 noiembrie 2025, considerată drept dată a cunoașterii hotărârii. Totodată, a invocat lipsa dovezii comunicării hotărârii, faptul că a fost judecată în lipsă și că nu poate suporta consecințele unei comunicări a actului judecătoresc care nu este dovedită prin materialele cauzei.

8. De asemenea, recurenta a invocat că, în perioada relevantă, se afla peste hotarele țării pentru tratament medical și că la adresa sa nu au parvenit citații sau alte acte de procedură, susținând că aceste împrejurări au constituit motive obiective, neimputabile acesteia, pentru neexercitarea în termen a căii de atac. În susținerea criticilor formulate, aceasta a făcut referire la art. 116, 259, 362 și 364–369 din Codul de procedură civilă, precum și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind accesul la o instanță și aplicarea regulilor procedurale referitoare la termenele de exercitare a căilor de atac.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

9. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

10. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

11. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:
a) să respingă recursul și să mențină încheierea.

12. Art. 362 din Codul de procedură civilă:

(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de apel se întrerupe prin decesul participantului la proces care avea interes să facă apel sau prin decesul mandatarului căruia i se comunicase hotărârea. În astfel de cazuri, se face o nouă comunicare la locul deschiderii succesiunii, iar termenul de apel începe să curgă din nou de la data comunicării hotărârii. Pentru moștenitorii asupra cărora au fost instituite măsuri de ocrotire judiciară sau pentru cei dispăruți fără veste termenul curge din ziua în care se numește tutorele sau curatorul.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

13. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

14. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului.

MOTIVAREA INSTANȚEI

15. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost pronunțată la 5 mai 2026 și comunicată participanților la proces la 27 mai 2026 (f.d. 69). Prin urmare, termenul de declarare a recursului începe a curge din 28 mai 2026 până la 11 iunie 2026.

16. Astfel, recursul a fost declarat în termen legal, cererea fiind depusă la data de 11 iunie 2026.

17. Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Completul de judecată consideră recursul pasibil de respingere, din considerentele ce succed.

18. Problema juridică dedusă judecării în recurs constă în determinarea momentului de la care putea fi considerat că Lilia Portaresco a cunoscut sau, în mod rezonabil, trebuia să cunoască despre existența hotărârii Judecătorei Chișinău din 18 mai 2017 și, în consecință, dacă încheierea contractului de asistență juridică la 10 noiembrie 2025 constituia, prin ea însăși, un element suficient pentru a fixa această dată drept moment relevant la calculul termenului de 30 de zile calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

19. Or, potrivit art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

20. În esență, recurenta contestă valoarea juridică ce poate fi atribuită încheierii contractului de asistență juridică. Recurenta susține că existența unui asemenea contract demonstrează numai constituirea raportului juridic dintre client și avocat, iar nu și faptul că, la aceeași dată, partea cunoștea existența, conținutul ori soluția hotărârii pronunțate în cauza respectivă. Potrivit acesteia, pentru a se considera că termenul putea fi raportat la momentul cunoașterii efective a hotărârii, trebuia stabilit, pe baza unor împrejurări obiective, când ea sau reprezentantul său au obținut efectiv informațiile necesare pentru exercitarea căii de atac. Din această perspectivă, recurenta indică data de 11 decembrie 2025, când avocatul a consultat materialele dosarului, subliniind că cererea de acces la dosar fusese depusă abia la 3 decembrie 2025. Prin urmare, în opinia sa, apelul declarat la 18 decembrie 2025 a fost exercitat într-un interval rezonabil calculat de la momentul cunoașterii efective a hotărârii.

21. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarea cronologie a evenimentelor care au avut loc în prezenta cauză:

21.1. La 18 mai 2017 a fost pronunțată hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Centru. La materialele cauzei nu există o dovadă a recepționării acestei hotărâri de către Lilia Portaresco. În acest sens, la materialele dosarului există doar o scrisoare de expediere a hotărârii în adresa Lilei Portaresco (f.d. 39).

21.2. La 10 noiembrie 2025, între Avocatul Igor Botea și Lilia Portaresco, a fost semnat contractul de asistență juridică nr. 10/11/2025. Despre existența acestuia a fost făcută mențiune expresă în mandatul avocațial seria MA nr. 2069132 din 10

noiembrie 2025 (f.d. 44) și în mandatul avocațial seria MA nr. 2069135 din 18 decembrie 2025 (f.d. 45).

21.3. La 3 decembrie 2025, avocatul Igor Botea, în interesele Liliei Portaresco, a depus o cerere „pentru a face cunoștință cu dosarul nr. 2-2395/16. Hotărâre din 18.05.2017” (f.d. 43). Cu materialele dosarului, avocatul Igor Botea a făcut cunoștință la 11 decembrie 2025.

21.4. La 18 decembrie 2025, avocatul Igor Botea, în interesele Liliei Portarescu a depus o cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 18 mai 2017.

22. În continuare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va verifica dacă faptul încheierii contractului de asistență juridică și mandatului avocațial la o anumită dată poate declanșa curgerea termenului de 30 de zile pentru exercitarea dreptului la acțiune în situația existenței temeiurilor de repunere în termen, prevăzut la art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

23. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție (*decizia nr. 2r-464/25, §44-46*), Curtea Supremă de Justiție a subliniat deja că invocarea faptului că nu a fost comunicat dispozitivul hotărârii, chiar dacă această circumstanță este veridică, nu poate duce la exercitarea căii de atac – apelul, peste o perioadă nejustificat de lungă. Un participant de bună-credință urmează să se intereseze de soarta dosarului despre care cunoaște și în care are calitate de parte.

24. Faptul că la etapa verificării repunerii în termenul de apel omis, instanța de apel nu este obligată să verifice dacă apelantul a fost informat cu privire la vreo ședință de judecată concretă sau dacă a recepționat vreun act procesual concret. Standardul de verificare la etapa repunerii în termen impune verificarea cunoștinței efective despre existența unei cauze pendinte în care are calitate procesuală (*decizia nr. 2r-37/26, §27*).

25. La fel, în situații similare, în jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a subliniat că încheind un contract de asistență juridică cu avocatul, se prezumă că deja se cunoaște despre hotărârea instanței judecătorești. În aceste condiții, avocatul urmează să manifeste diligență sporită și să depună apelul conform rigorilor prevăzute de lege (*2r-447/24, §30-31*).

26. Or, potrivit art. 53 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, avocatul are dreptul să ia cunoștință de toate materialele cauzei încredințate din momentul încheierii contractului de acordare a asistenței juridice, să facă notițe și copii.

27. Completul de judecată reține că, în sensul art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă, determinant instrumentul repunerii în termen, odată ce impedimentul care a împiedicat-o să acționeze a încetat.

28. Astfel, pentru aplicarea art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă, nu era necesar ca recurenta sau avocatul acesteia să cunoască, la 10 noiembrie 2025, toate considerentele hotărârii ori toate materialele cauzei. Era suficient ca partea să dispună de date obiective din care rezulta existența litigiului și necesitatea exercitării unei căi de atac, întrucât tocmai această împrejurare marca încetarea motivului invocat pentru inacțiunea procesuală anterioară.

29. Această concluzie este consolidată și de conduita procesuală ulterioară a reprezentantului recurente. În cererea depusă la 3 decembrie 2025 în vederea consultării dosarului a fost indicată în mod expres hotărârea din 18 mai 2017. Prin urmare, anterior consultării efective a dosarului din 11 decembrie 2025, reprezentantul recurente cunoștea nu doar existența cauzei, ci și actul judecătoresc concret care urma a fi contestat.

30. Or, data de 3 decembrie 2025 se situa încă în interiorul termenului de 30 de zile calculat de la 10 noiembrie 2025. În acest interval, recurenta avea posibilitatea să depună cererea de apel împreună cu cererea de repunere în termen, individualizând hotărârea atacată și solicitarea formulată, fără ca lipsa accesului imediat la toate materialele dosarului să facă imposibilă exercitarea căii de atac.

31. Această teză este cu atât mai valabilă cu cât potrivit art. 365 alin. (1¹) Codul de procedură civilă permite ca motivele de fapt și de drept, probele și anumite înscrisuri să fie prezentate ulterior printr-o cerere de apel suplimentară, după întocmirea hotărârii integrale.

32. În consecință, argumentul recurente potrivit căruia termenul de 30 de zile prevăzut de art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă ar trebui calculat numai de la 11 decembrie 2025, data consultării efective a dosarului, confundă momentul la care partea a obținut informații complete asupra cauzei cu momentul juridic relevant al încetării impedimentului care justificase anterior neexercitarea căii de atac. Norma nu condiționează începutul acestui termen de studierea integrală a dosarului, ci de momentul în care partea a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivului care o împiedicase să acționeze.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că în prezenta cauză nici nu a fost întocmită hotărârea integrală din motiv că nu au fost întrunite condițiile art. 236 alin. (5) din Codul de procedură civilă. Deci, la consultarea materialelor dosarului la 11 decembrie 2025, recurentul a putut consulta doar conținutul dispozitivului hotărârii contestate.

34. Totuși, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău din 18 mai 2017 figura publicat pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată începând cu 19 mai 2017. Astfel, informația privind existența și data hotărârii era accesibilă public, iar după angajarea unui avocat anume pentru prezenta cauză verificarea situației procesuale și conservarea termenelor de exercitare a căilor de atac constituiau demersuri care puteau fi realizate fără a aștepta consultarea fizică a întregului dosar.

35. Prin urmare, completul consideră neîntemeiată critica recurenteii privind stabilirea eronată a momentului relevant pentru aplicarea art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Împrejurările cauzei demonstrează că, cel târziu la 10 noiembrie 2025, recurenta cunoștea existența litigiului și dispunea de asistență juridică în legătură cu acesta, iar până la 3 decembrie 2025 reprezentantul său identificase inclusiv hotărârea din 18 mai 2017.

36. În aceste condiții, așteptarea până la 11 decembrie 2025 pentru consultarea materialelor dosarului nu putea determina începerea unui nou termen de 30 de zile, iar depunerea apelului la 18 decembrie 2025 a fost realizată cu depășirea termenului prevăzut de art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

37. În concluzie Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a admite recursul, a casa încheierea 28 mai 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, și de a restitui cauza în instanța de apel, pentru rejudecare a problemei soluționată prin încheierea casată.

38. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge cererea de recurs depusă de Lilia Portaresco, reprezentată de avocatul Igor Botea.

Menține încheierea din 5 mai 2026 a Curții de Apel Centru în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Microfinanțare „Super Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Lilieii Portaresco privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Diana Stănilă

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat